

ger i Finantsaaret 1857—58. Lovudkastet findes i Anhang A, Sp. 5, den af det nedsatte Udvalg afgivne Betænkning tilligemed de gjorte Indstillinger i Anhang B, og 1ste Behandling i Tidenden Sp. 381).

Foruden de af Udvalget stillede Ændringsforslag var følgende Forslag fremkommet af Bloug:

Stedetsfor sidste Sætning af § 2: „Forfaa-vidt der efter 1ste December d. N. maatte for visse Classer af Embedsmænd“ o. s. v.

fattes:

„Nærværende Lov finder ingen Anvendelse paa Medlemmerne af Høstetret, eller paa de Forstandere og Lærere ved Skolelærerseminarierne, hvis Gager iaar forhøies ud over det Beløb, der vilde tilkomme dem efter § 1; de af de sidstnævnte Embedsmænd, hvis Gager forhøies med et mindre Beløb, faae Forskjellen godtgjort; de, hvis Gager forblive uforandrede, faae disse udbetalte efter § 1.“

Lovudkastets § 1 tilligemed de under Nr. 1 og 2 resp. af Udvalgets Fleertal og Mindretal stillede Forslag fattes først under Forhandling.

Ordføreren (Steen): Det ærede Thing vil have seet, at Udvalget i sin Heelhed kun har havt meget Lidet at foretage med Hensyn til Forandringer i denne Lov. Udvalget har ikke troet, at det vilde være rigtigt at reise nogen betydelig Discussion angaaende de Spørgsmaal, der afgjøres ved denne Lov, der fremtræder aldeles i samme Form, hvori den blev vedtaget af Rigsdagen i forrige Sæssion; det er derfor kun en eneste Forandring af mindre Betydning, som Udvalget har foreslaaet under Nr. 1, hvorved det bliver fastsat, hvad der allerede under 1ste Behandling blev erkjendt som naturligt af flere Talere, at saafremt Prisen paa en Tønde Byg ikke bliver over 4 Rd., saa finder denne Lov ingen Anvendelse. Denne Forandring er ganske vist ikke gjort med Hensyn

til indværende Aar, hvor det ikke er sandsynligt, at en saadan Eventualitet vil indtræde, men forsaavidt det skulde blive Tilfældet, at en lignende Lov blev forelagt i næste Sæssion, har Udvalget fundet det rigtigt at udtale, hvad der var Meningen, hvorved man altsaa ikke nøedes med de Udtalelser, der under Forhandlingen faldt fra enkelte Talere i denne Henseende, men udtalte sin Mening ligesom gennem en Afstemning.

Hvad angaaer det Forslag, der under Nr. 2 er stillet af Mindretallet, og ihvisfølge Loven ogsaa skal gjælde for de følgende Finantsaar, da skal jeg ikke udtale mig derom nu, da jeg allerede ved Sagens 1ste Behandling har tilladt mig at gjøre nogle Bemærkninger i den Henseende.

J. N. Hansen: Et Medlem af Udvalget tilligemed mig dissentierer med Hensyn til Spørgsmaalet angaaende nærværende Lovs Varighed. Loven gaaer, som bekjendt, ud paa, at den kun skal gjælde for eet Aar, hvorimod Minoriteten finder, at der ere tilstrækkelige Grunde til at lade denne Tidsgrænse for Lovens Varighed falde bort, og derved lade den, som enhver anden Lov, gjælde, indtil den afløses af en ny. De Grunde, som have ledet os hertil, ere angivne i Betænkningen. Minoriteten vil vel ikke paaatae, at denne Lov er stiftet til at blive en saa vedværende Lov, at den paatænkte almindelige Gagelov derved skulde ansees for overflødig, men den mener kun, at man skal lade denne Lov gjælde midlertidigt, indtil en saadan Gagelov kommer istand. I Motiverne til Lovudkastet er det jo ligesom udhævet, at Udarbejdelsen af en saadan almindelig Gagelov er forbundet med store Vanskeligheder, ligesom det ogsaa i Motiverne hedder, at den nærværende Tid ikke er den meest passende til Udarbejdelsen af en saadan Gagelov; disse to Vanskeligheder for Forelæggelsen af en almindelig Gagelov ere vistnok fuldkommen tilfæede, og det er da Mindretallets Mening, at de tilstrækkeligt godtgjøre Rigstigheden af, at man ikke skal indskrænke denne Lov til kun at gjælde for eet Aar, men derimod lade den gjælde ogsaa for de følgende